Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2204/2002**

2002 m. gruodžio 5 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui

(OL L 337, 13.12.2002, p. 3)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1976/2006 2006 m. gruodžio 20 d.	L 368	85	23.12.2006

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2204/2002

2002 m. gruodžio 5 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo tam tikroms valstybės teikiamos horizontaliosios pagalbos kategorijoms ([1]), ir ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį ir b punktą,

paskelbusi šio reglamento projektą ([2]),

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 suteikia teisę Komisijai pagal Sutarties 87 straipsnį paskelbti, kad tam tikromis sąlygomis pagalba užimtumui neprieštarauja bendrajai rinkai ir jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas dėl pranešimo.

(2) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 taip pat suteikia teisę Komisijai pagal Sutarties 87 straipsnį paskelbti, kad pagalba, kuri atitinka kiekvienai valstybei narei Komisijos patvirtintą regioninės paramos teikimo žemėlapį, neprieštarauja bendrajai rinkai ir jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas dėl pranešimo.

(3) Komisija daugelyje sprendimų taikė Sutarties 87 ir 88 straipsnius užimtumo paramai remiamuose rajonuose ir už jų, ir taip pat nustatė savo politikos kryptį rekomendacijose dėl pagalbos užimtumui ([3]), pranešime dėl valstybės teikiamos pagalbos stebėjimo ir darbo sąnaudų mažinimo ([4]), rekomendacijose dėl nacionalinės regioninės paramos ([5]) ir 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 70/2001 dėl EB Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės teikiamai pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms ([6]). Atsižvelgiant į Komisijos patyrimą taikant minėtas nuostatas, siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos stebėjimo, reikia, kad Komisija naudotųsi Reglamento (EB) Nr. 994/98 jai suteiktomis galiomis.

(4) Šis reglamentas netrukdo valstybių narių galimybei pranešti apie pagalbą užimtumui. Komisija įvertins tokius pranešimus, visų pirma atsižvelgdama į šiame reglamente, Reglamente (EB) Nr. 70/2001 nustatytus kriterijus arba pagal bet kurias kitas susijusias Bendrijos rekomendacijas arba programas. Tai šiuo metu būdinga jūrų transporto sektoriui. Nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos netenka galios rekomendacijos dėl valstybės pagalbos, teikiamos užimtumui ([7]), bei pranešimas dėl valstybės teikiamos

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL C 88, 2002 4 12, p. 2.
([3]) OL C 334, 1995 12 12, p. 4.
([4]) OL C 1, 1997 1 3, p. 10.
([5]) OL C 74, 1998 3 10, p. 9.
([6]) OL L 10, 2001 1 13, p. 33.
([7]) OL C 371, 2000 12 23, p. 12.

▼B

pagalbos stebėjimo ir darbo sąnaudų mažinimo, ir pranešimas dėl pagalbos užimtumui pranešimų apdorojimo pagreitintos procedūros ([1]). Šio reglamento įsigaliojimo metu nagrinėjami pranešimai bus išnagrinėti pagal jo nuostatas. Reikia nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl šio reglamento taikymo užimtumo pagalbai, suteiktai prieš šio reglamento įsigaliojimą ir pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą įsipareigojimą.

(5) Užimtumo skatinimas yra svarbiausias Bendrijos ir valstybių narių ekonominės ir socialinės politikos tikslas. Siekdama paremti šį tikslą Bendrija sukūrė Europos užimtumo strategiją. Kai kuriose Bendrijos dalyse užimtumas yra didelė problema ir tam tikroms darbuotojų kategorijoms vis dar ypač sunku įsijungti į darbo rinką. Todėl pateisinama, kad valstybinės valdžios institucijos taikytų priemones, skatinančias įmones didinti užimtumo jose lygį, visų pirma šių nepalankių kategorijų darbuotojams.

(6) Šis reglamentas taikomas tik toms užimtumo priemonėms, kurios atitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygas ir todėl sudaro valstybės teikiamą pagalbą. Tam tikros užimtumo politikos priemonės nėra valstybės teikiama pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, kadangi jos sudaro individualiems asmenims teikiamą pagalbą, kuri nepadeda tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai arba kadangi jos nedaro įtakos prekybai tarp valstybių narių, arba kadangi jos yra bendrosios užimtumo skatinimo priemonės, neiškraipančios arba nekeliančios grėsmės iškraipyti konkurenciją dėl palankumo tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai. Todėl šis reglamentas neliečia tų bendrųjų priemonių, į kurias gali įeiti darbo ir socialinių išlaidų apmokestinimo bendras sumažinimas, investicijų bendrojo švietimo ir mokymo srityje skatinimas, orientavimo ir konsultavimo, bedarbių bendrosios paramos ir mokymo, darbo teisės tobulinimo priemonėms. Tai taip pat būdinga priemonėms, kurios laikomos neatitinkančiomis visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų, ir kurioms dėl to pagal 2001 m. sausio 1 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai ([2]) netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.

(7) Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, pagalbos, kurią šis reglamentas atleidžia nuo pranešimo reikalavimo, tikslas ir poveikis turėtų būti užimtumo skatinimas pagal Europos užimtumo strategiją, ypatingai nepalankių kategorijų darbuotojams, nedarant neigiamos įtakos prekybos sąlygoms tiek, kad atsirastų prieštaravimas bendriesiems interesams. Firmai individualiai teikiama užimtumo pagalba gali turėti didelę įtaką konkurencijai atitinkamoje rinkoje, kadangi ši pagalba sukuria minėtai firmai geresnes sąlygas nei kitoms, tokios pagalbos negavusioms firmoms. Kadangi ši pagalba suteikiama tik vienai firmai, ji greičiausiai darys tik nedidelį poveikį užimtumui. Todėl ir toliau Komisijai turėtų būti pranešama apie individualiai suteikiamą pagalbą užimtumui, ir šis reglamentas turėtų atleisti nuo reikalavimo pranešti tik pagal planus suteikiamą pagalbą.

(8) Šis reglamentas turėtų atleisti nuo reikalavimo taikymo bet kurią pagal planą suteikiamą pagalbą, kuri atitinka visus atitinkamus šio reglamento reikalavimus. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos stebėjimo, paramos planuose turėtų būti daroma aiški nuoroda į šį reglamentą.

(9) Šis reglamentas neturėtų atleisti nuo pranešimo reikalavimo valstybės teikiamą pagalbą laivų statybos ir anglių kasybos sektoriuose, kuriems specialios taisyklės nustatomos atitinkamai

([1]) OL C 218, 1996 7 27, p. 4.
([2]) OL L 10, 2001 1 13, p. 30

▼B

Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1540/98 ([1]) ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1407/2002 ([2]).

(10) Šis reglamentas turėtų būti taikomas transporto sektoriuje. Tačiau atsižvelgiant į konkurencijos šiame sektoriuje ypatumus, netikslinga atleisti nuo pranešimo reikalavimo pagalbą, skirtą darbo vietoms kurti.

(11) Komisija nuosekliai laikosi mažiau palankios nuomonės apie pagalbą, skiriamą konkretiems sektoriams, kuriuos sudaro su per dideliais pajėgumais arba krize susiduriantys sektoriai, bet ne tik jie. Todėl konkretiems sektoriams skirtiems pagalbos planams neturėtų būti taikomas šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo pranešimo reikalavimo.

(12) Pagal Komisijos nustatytą tvarką ir siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga ir neviršytų reikiamo dydžio, pagalbos dydžiai turėtų būti išreiškiami pagalbos intensyvumu santykyje su leistinais kaštais, o ne didžiausiais pagalbos dydžiais.

(13) Siekiant nustatyti, ar pagalba neprieštarauja bendrajai rinkai pagal šį reglamentą, būtina atsižvelgti į pagalbos intensyvumą ir todėl į pagalbos dydį, išreikštą subsidijos ekvivalentu. Norint apskaičiuoti keliomis dalimis mokamos pagalbos ir lengvatinės paskolos forma suteikiamos pagalbos ekvivalentą, reikia naudoti pagalbos suteikimo metu galiojančias rinkos palūkanų normas. Siekiant vienodai, skaidriai ir paprastai taikyti valstybės teikiamos pagalbos taisykles, šiame reglamente naudojamos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, jei legvatinės paskolos atveju paskola apdrausta įprastu užstatu ir nėra susijusi su neįprasta rizika. Orientacinės normos – tai normos, periodiškai pagal objektyvius kriterijus nustatomos Komisijos ir skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir internete.

(14) Atsižvelgiant į skirtingo dydžio įmonių skirtumus, mažoms ir vidutinėms įmonėms, ir didelėms įmonėms turėtų būti nustatytos skirtingos pagalbos, skirtos darbo vietoms kurti, intensyvumo ribos. Siekiant panaikinti skirtumus, galinčius iškreipti konkurenciją, siekiant supaprastinti įvairių Bendrijos ir nacionalinių iniciatyvų koordinavimą, ir dėl administracinio aiškumo ir teisinio tikrumo, šiame reglamente naudojamas „mažų ir vidutinių įmonių“ apibrėžimas turėtų atitikti apibrėžimą, nustatytą 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendacijoje 96/280/EB dėl mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ([3]). Šis apibrėžimas taip pat naudotas Reglamente (EB) Nr. 70/2001.

(15) Atsižvelgiant į Komisijos patyrimą pagalbos intensyvumo ribos turėtų būti nustatytos tokiame lygyje, kuris padėtų pasiekti reikiamą balansą tarp konkurencijos iškraipymo sumažinimo ir užimtumo skatinimo tikslo. Siekiant nuoseklumo, ribos turėtų būti suderintos su rekomendacijose dėl nacionalinės regioninės paramos ir Reglamente (EB) Nr. 70/2001 nustatytomis ribomis, kurios leido apskaičiuoti pagalbą pagal sukuriamas darbo vietas, susijusias su investiciniais projektais.

(16) Su užimtumu susiję kaštai yra įprastų įmonės veiklos kaštų dalis. Todėl ypač svarbu, kad pagalba darytų teigiamą poveikį užimtumui ir ne vien tik sudarytų sąlygas įmonėms sumažinti sąnaudas, kurias jos patirtų kitu atveju.

(17) Griežtai nekontroliuojama ir neribojama užimtumo pagalba gali turėti žalingą poveikį, užgožiantį betarpišką darbo vietų sukūrimo poveikį. Jei pagalba naudojama apsaugoti kompanijas, susiduriančias su konkurencija Bendrijos viduje, ši pagalba gali pavėlinti pakeitimus, būtinus Bendrijos pramonės konkurencingumui užtik-

([1]) OL L 202, 1998 7 18, p. 1.
([2]) OL L 205, 2002 8 2, p. 1.
([3]) OL L 107, 1996 4 30, p. 4.

▼B

rinti. Be griežtos kontrolės ši pagalba gali būti sutelkiama daugiausia pasiturinčiuose regionuose, priešingai ekonominės ir socialinės sanglaudos tikslui. Bendrojoje rinkoje užimtumo kaštams sumažinti skiriama pagalba gali sukelti konkurencijos Bendrijoje iškraipymus ir išteklių paskirstymo bei mobilių investicijų nukrypimus, nedarbo perkėlimą iš vienos valstybės į kitą, ir persikėlimą į kitą vietą.

(18) Pagalba darbo vietoms kurti turėtų būti suteikiama su sąlyga, kad sukurta darbo vieta bus išsaugota tam tikrą minimalų laikotarpį. Šiame reglamente nustatytas laikotarpis turėtų būti viršesnis už penkių metų taisyklę, nustatytą nacionalinės regioninės pagalbos rekomendacijų 4.14 punkte.

(19) Pagalba, skiriama darbo vietoms išsaugoti, t. y., firmai suteikiama finansinė parama siekiant įtikinti ją neatleisti darbuotojų, yra panaši į einamąją pagalbą. Todėl išskyrus visas sektoriams taikytinas taisykles, pavyzdžiui jūrų transporto sektoriuje galiojančias taisykles, minėta pagalba turėtų būti leidžiama tik konkrečiomis aplinkybėmis ir ribotą laikotarpį. Apie ją ir toliau turėtų būti pranešama Komisijai ir jai neturėtų būti taikomas šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo pranešimo reikalavimo. Ribotos aplinkybės, kuriomis gali būti leidžiama tokia pagalba, yra tos, kuriomis pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktą pagalba skiriama atitaisyti stichinių nelaimių arba ypatingų įvykių padarytą žalą; kitu atveju pagalba gali būti skiriama pagal einamajai pagalbai taikomas sąlygas, nurodytas nacionalinės regioninės pagalbos rekomendacijose, regionuose, kuriems gali būti taikoma išlyga pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą, dėl sričių, kuriose neįprastai žemas gyvenimo lygis arba labai didelis nedarbas, tai pat ypatingai periferiniuose regionuose; trečias tokios pagalbos teikimo pavyzdys yra susijęs su sunkumų patiriančios bendrovės gelbėjimu ir restruktūrizavimu pagal atitinkamų Bendrijos rekomendacijų nuostatas ([1]).

(20) Ypatinga pagalbos rūšis yra darbdaviams skiriama pagalba, skirta laikinas arba terminuotas darbo sutartis paversti neterminuotomis sutartimis. Šioms priemonėms neturėtų būti taikomas šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo pranešimo, ir apie tokias priemones turėtų būti pranešta Komisijai, kad Komisija galėtų nustatyti, ar jos daro teigiamą įtaką užimtumui. Visų pirma turėtų būti užtikrinta, kad šios priemonės neremtų užimtumo ir per pareigybės sukūrimą, ir per sutarties perdarymą tiek, kad viršytų pagalbos pradinėms investicijoms arba darbo vietoms kurti ribą.

(21) Mažos ir vidutinės įmonės vaidina lemiamą vaidmenį kuriant darbo vietas. Tuo pačiu metu jų dydis gali būti kliūtis naujoms darbo vietoms kurti dėl su naujų darbuotojų samdymu susijusios administracinės naštos rizikos. Panašiu būdu darbo vietų kūrimas gali prisidėti prie mažiau palankioje situacijoje esančių Bendrijos regionų ekonominės plėtros ir taip pagreitinti ekonominę ir socialinę sanglaudą. Šių regionų įmonės susiduria su struktūriniais vietovės trūkumais. Todėl reikia, kad mažos ir vidutinės įmonės, bei įmonės regionuose, kuriems taikoma pagalba, galėtų naudotis darbo vietoms kurti skirta pagalba.

(22) Didelės firmos neremiamose srityse nesusiduria su ypatingais sunkumais ir su įdarbinimu susiję kaštai yra jų įprastų veiklos sąnaudų dalis. Dėl šios priežasties ir siekiant padidinti pagalbos skatinamąjį poveikį kuriant darbo vietas mažose ir vidutinėse įmonėse ir regionuose, kuriems gali būti taikomos išlygos pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktus, didelės įmonės regionuose, kuriems negali būti taikomos šios išlygos, neturėtų turėti teisės į pagalbą darbo vietoms kurti.

([1]) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

▼B

(23) Tam tikroms darbuotojų kategorijoms ypač sunku susirasti darbą, nes darbdaviai laiko juos mažiau produktyviais. Šis mažesnio produktyvumo suvokimas gali atsirasti dėl pastarojo laikotarpio darbo patyrimo stokos (pavyzdžiui, jauni darbuotojai, ilgalaikiai bedarbiai) arba dėl ilgalaikio neįgalumo. Užimtumo pagalba, skirta paskatinti firmas samdyti tokius asmenis, pateisinama tuo, kad mažesnis šių darbuotojų produktyvumas firmai yra finansiškai nepalankus, ir tuo, kad ši priemonė yra naudinga darbuotojams, ir jie greičiausiai būtų neįtraukti į darbo rinką, jei darbdaviams nebūtų pasiūlyti tokie paskatinimai. Todėl svarbu leisti taikyti tokios pagalbos planus nepriklausomai nuo pagalbos gavėjo dydžio arba vietovės.

(24) Turėtų būti apibrėžtos palankių sąlygų neturinčių darbuotojų kategorijos, bet valstybės narės turėtų turėti galimybę, kartu pateikdamos pateisinamuosius argumentus, pranešti apie pagalbą, skirtą kitų jų laikomų nepalankiomis kategorijų darbuotojų užimtumui skatinti.

(25) Darbuotojams su negalia gali reikėti nuolatinės pagalbos, padedančios jiems išsilaikyti darbo rinkoje, viršijančios pradinio pasamdymo pagalbą ir galinčios apimti dalyvavimą neįgaliųjų užimtume. Pagalbos tokiems tikslams planams turėtų būti netaikomas pranešimo reikalavimas, jei gali būti įrodyta, jog pagalba nėra didesnė už pagalbą, būtiną atitinkamų darbuotojų mažesniam produktyvumui, jų įdarbinimo papildomoms išlaidoms arba neįgaliųjų užimtumo sukūrimo arba išlaikymo išlaidoms kompensuoti. Ši sąlyga skirta apsisaugoti nuo įmonių, besipelnančių iš tokios paramos parduodant žemiau nei konkurencinėmis kainomis rinkose, kuriose taip pat veikia ir kitos įmonės.

(26) Šis reglamentas neturėtų atimti galimybės sujungti palankių sąlygų neturinčių darbuotojų įdarbinimui skirtą pagalbą arba neįgaliųjų darbuotojų įdarbinimui ar užimtumui skirtą pagalbą su kita užimtumo kaštams skirta pagalba, nes tokiais atvejais pateisinama suteikti paskatinimą šių kategorijų darbuotojams būti įdarbintiems pirmiau už kitus.

(27) Siekiant užtikrinti, kad pagalba būtina ir skatina užimtumą, šis reglamentas neturėtų nuo pranešimo reikalavimo atleisti pagalbos, skirtos darbo vietoms kurti arba įdarbinti, kurią paramos gavėjas vykdytų vien pagal rinkos sąlygas.

(28) Šis reglamentas neturėtų nuo pranešimo reikalavimo atliesti pagalbos darbo vietoms kurti, jei tokia pagalba sujungiama su kita valstybės teikiama pagalba, įskaitant nacionalinės, regioninės arba vietos valdžios institucijų teikiamą pagalbą, arba Bendrijos parama, ir yra susijusi su tais pačiais tinkamais kaštais arba investicijų, su kuriomis minimas užimtumas yra susijęs, kaštais, jei dėl tokio sujungimo viršijamos ribos, nustatytos šiame reglamente arba Bendrijos taisyklėse dėl valstybės teikiamos pagalbos investicijoms, ypač Nacionalinės regioninės paramos rekomendacijose ir Reglamente (EB) Nr. 70/2001. Vienintelė šio principo išimtis turėtų būti palankių sąlygų neturinčių darbuotojų įdarbinimui skirtai pagalbai arba neįgaliųjų darbuotojų įdarbinimui arba užimtumui skirtai pagalbai.

(29) Tikslinga, kad didelės pagalbos sumos būtų atskirai Komisijos įvertinamos prieš pradedant jas teikti. Atitinkamai, pagalbos sumoms, viršijančioms per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei arba įstaigai skirtą dydį, netaikomas šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo pranešimo reikalavimo ir joms ir toliau taikoma Sutarties 88 straipsnio 3 dalis.

(30) Pagalbos priemonės, skirtos užimtumui skatinti, arba kita pagalba, kurios tikslai susiję su užimtumo ir darbo rinkomis, gali būti kito pobūdžio nei priemonės, šiuo reglamentu atleidžiamos nuo pranešimo reikalavimo. Apie tokias priemones turėtų būti pranešama pagal 88 straipsnio 3 dalį.

▼B

(31) Atsižvelgiant į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimą dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių, šis reglamentas neturėtų atleisti nuo pranešimo reikalavimo paramos eksportui arba pagalbos, vidaus produktams sudarančios palankesnes sąlygas nei importuotiems produktams. Tokia pagalba prieštarautų tarptautiniams Bendrijos įsipareigojimams pagal minėtą susitarimą, ir todėl neturėtų būti atleidžiama nuo pranešimo reikalavimo, o jei apie ją pranešama – turėtų būti nepatvirtinama.

(32) Siekiant užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą stebėjimą pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnį, tikslinga nustatyti standartinę formą, pagal kurią valstybės narės pateiktų Komisijai informacijos santrauką kiekvienu atveju, kai pagal šį reglamentą pagalbos planas yra įgyvendintas, tam, kad ši informacija galėtų būti paskelbta *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Dėl tų pačių priežasčių reikia nustatyti įrašų, kuriuos valstybės narės turėtų vesti šiuo reglamentu atleisto nuo pranešimo reikalavimo pagalbos plano metu, taisykles. Valstybių narių Komisijai pateikiamos metinės ataskaitos tikslais kad Komisija turėtų nustatyti konkrečius tokios ataskaitos reikalavimus. Siekiant supaprastinti administracinį darbą ir atsižvelgiant į tai, jog būtina technologija yra plačiai prieinama, informacijos santrauka ir metinė ataskaita turėtų būti pateikiamos kompiuterizuotai.

(33) Atsižvelgiant į Komisijos patyrimą šioje srityje, o ypač į tai, kaip dažnai paprastai būtina peržiūrėti valstybės teikiamos pagalbos politiką, reikia riboti šio reglamento taikymo laikotarpį. Pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 4 straipsnio 2 dalį būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio susitarimus, pagal kuriuos pagalbos planams, šiuo reglamentu jau atleistiems nuo pranešimo reikalavimo, reglamentui netekus galios, dar šešis mėnesius būtų netaikomas pranešimo reikalavimas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGALMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas planams, kurie pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį laikomi valstybės pagalba ir kurie suteikia pagalbą darbo vietoms kurti, suteikia pagalbą palankių sąlygų neturinčių darbuotojų ir neįgalių darbuotojų įdarbinimui arba suteikia pagalbą neįgalių darbuotojų įdarbinimo papildomoms išlaidoms padengti.

2. Šis reglamentas taikomas pagalbai visuose sektoriuose, įskaitant veiklos sritis, susijusias su Sutarties I priede išvardytų produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba.

Jis netaikomas nei pagalbai, suteiktai anglių ar laivų statybos sektoriuose, nei darbo vietoms kurti skirtai pagalbai 4 straipsnio prasme, suteiktai transporto sektoriuje. Apie tokią pagalbą ir toliau reikia iš anksto pranešti Komisijai pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

3. Šis reglamentas netaikomas:

a) su eksportu susijusioms veiklos sritims teikiamai pagalbai, būtent pagalbai, tiesiogiai siejamai su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo sukūrimu ir jo veikla arba su kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;

b) pagalbai, priklausomai nuo vidaus produktų naudojimo vietoj importuotų produktų.

▼B

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

a) „pagalba“ reiškia bet kurią priemonę, atitinkančią visus Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;

b) „mažos ir vidutinės įmonės“ reiškia Reglamento (EB) Nr. 70/2001 I priede apibrėžtas įmones;

c) „bendrosios pagalbos intensyvumas“ reiškia pagalbos dydį, išreikštą procentais nuo susijusių išlaidų. Visi naudojami skaičiai paimami prieš tiesioginių mokesčių atskaitymą. Jei pagalba skiriama ne subsidijos forma, pagalbos dydis yra pagalbos subsidijos ekvivalentas. Keliomis dalimis mokama pagalba diskontuojama iki jos vertės suteikimo metu. Diskontavimui ir lengvatinės paskolos pagalbos dydžiui nustatyti naudojama palūkanų norma yra pagalbos suteikimo metu naudojama orientacinė norma;

d) „grynosios pagalbos intensyvumas“ reiškia diskontuotą pagalbos dydį sumokėjus mokesčius, išreikštą procentais nuo susijusių išlaidų;

e) „darbuotojų skaičius“ reiškia metinių darbo vienetų (MDV) skaičių, būtent visą darbo dieną dirbančių asmenų skaičių per vienerius metus, kai ne visos darbo dienos arba savaitės ir sezoninis darbas yra MDV dalys;

f) „palankių sąlygų neturintis darbuotojas“ reiškia bet kurį asmenį, priklausantį kategorijai, kuriai sunku patekti į darbo rinką be paramos, t. y. asmenį, atitinkantį bent vieną iš šių kriterijų:

   i) bet kuris asmuo, jaunesnis nei 25 metų amžiaus arba nuo kurio dieninio mokslo baigimo nepraėjo dveji metai, ir kuris prieš tai nebuvo pradėjęs dirbti pirmo reguliariai apmokamo darbo;

   ii) bet kuris migrantas darbuotojas, kuris keliauja arba persikėlė Bendrijoje arba tampa Bendrijos gyventoju, kad pradėtų dirbti;

   iii) bet kuris asmuo, kuris yra valstybės narės etninės mažumos narys ir kuriam reikia plėtoti kalbos, profesinio mokymo įgūdžius ar įgauti darbo patyrimo, kad padidintų savo galimybes gauti stabilų darbą;

   iv) bet kuris asmuo, norintis pradėti dirbti arba grįžti į darbą, kuris nedirbo ir nesimokė bent du metus, ir ypač bet kuris asmuo, atsisakęs darbo dėl iškilusių sunkumų derinant darbą su gyvenimu šeimoje;

   v) bet kuris vienišas suaugęs žmogus, prižiūrintis vieną ar daugiau vaikų;

   vi) bet kuris aukštesniojo viduriniojo mokslo arba jo ekvivalento neįgijęs asmuo, neturintis darbo arba prarandantis darbą;

   vii) bet kuris vyresnis nei 50 m. asmuo, neturintis darbo arba prarandantis darbą;

   viii) bet kuris ilgalaikis bedarbis, t. y. bet kuris asmuo, per paskutinius 16 mėnesių nedirbęs 12 mėnesių arba per paskutinius aštuonis mėnesius nedirbęs šešis mėnesius, jei tai yra jaunesnis nei 25 metų asmuo;

   ix) bet kuris asmuo, pagal nacionalinės teisės aktus pripažintas esantis arba buvęs narkomanu;

   x) bet kuris asmuo, nuo įkalinimo arba kitos baudžiamosios priemonės pradžios neturėjęs pirmo reguliariai apmokamo darbo;

   xi) bet kuri moteris NUTS II geografiniame regione, kuriame vidutinis nedarbo lygis bent du kalendorinius metus 100 % viršija Bendrijos vidurkį, ir kuriame bent du metus per paskutinius tris

▼B

kalendorinius metus moterų nedarbas 150 % didesnis už vyrų nedarbą;

g) „neįgalus darbuotojas“ reiškia bet kurį asmenį, kuris arba:

i) pripažintas neįgaliu pagal nacionalinės teisės aktus, arba

ii) turi pripažintą rimtą fizinę, protinę arba psichologinę negalią;

h) „neįgaliųjų užimtumas“ reiškia darbą vienete, kuriame bent 50 % darbuotojų yra neįgalūs darbuotojai, negalintys dirbti atviroje darbo rinkoje;

i) „darbo užmokesčio kaštai“ susideda iš toliau nurodomų elementų, kuriuos valstybės teikiamos pagalbos gavėjas faktiškai moka dėl susijusio darbo:

i) bendrojo darbo užmokesčio, t. y., prieš mokesčius, ir

ii) privalomojo socialinio draudimo įmokų;

j) darbas yra „susijęs su investicinio projekto įgyvendinimu“, jei jis susijęs su veikla, kurioje investuota, ir jei darbo vieta sukuriama per tris metus po investicijų užbaigimo. Darbo vietos, sukurtos šio laikotarpio metu dėl to, kad padidėja investicijomis sukurtų pajėgumų panaudojimo lygis, taip pat yra susiję su investicijomis;

k) „investicija į materialųjį turtą“ reiškia investiciją į pagrindinius fizinius aktyvus, susijusius su naujo vieneto sukūrimu, esančio vieneto išplėtimu arba užsiėmimu veikla, kurios metu iš esmės pakeičiamas esančios įmonės produktas arba gamybos procesas (ypač racionalizuojant, diversifikuojant arba modernizuojant). Investicija į pagrindines priemones, vykdoma perimant įmonę, kuri užsidarė arba būtų uždaryta, jei nebūtų buvusi nupirkta, taip pat laikoma materialia investicija;

l) „investicija į nematerialųjį turtą“ reiškia investiciją į technologijų perdavimą, vykdomą įsigyjant patento teises, licencijas, gamybos paslaptis arba nepatentuotas technines žinias.

3 straipsnis

Atleidimo nuo pranešimo reikalavimo sąlygos

1. Išskyrus 9 straipsnio nuostatas, pagalbos planai, atitinkantys visas šio reglamento sąlygas, Sutarties 87 straipsnio 3 dalies prasme neprieštarauja bendrajai rinkai ir atleidžiami nuo Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatyto pranešimo reikalavimo, jei:

a) pagal tokį planą teikiama pagalba atitinka šio reglamento sąlygas;

b) plane pateikiama aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir skelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* nuorodą.

2. Pagal 1 dalyje nurodytus pagalbos planus teikiama pagalba Sutarties 87 straipsnio 3 dalies prasme neprieštarauja bendrajai rinkai ir atleidžiama nuo Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatyto pranešimo reikalavimo, jei suteikta pagalba atitinka visas šio reglamento sąlygas.

4 straipsnis

Darbo vietų kūrimas

1. Pagalbos planai darbo vietoms kurti ir pagalba, kuri gali būti suteikta pagal tokį planą, turi atitikti 2, 3 ir 4 dalių sąlygas.

2. Jei darbo vietos kuriamos srityse arba sektoriuose, kurie pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktus pagalbos suteikimo metu neturi teisės į pagalbą regionams, bendrosios pagalbos intensyvumas neturi būti didesnis kaip:

▼B

a) 15 %, jei tai yra mažos įmonės;

b) 7,5 %, jei tai yra vidutinės įmonės.

3. Jei darbo vietos kuriamos srityse arba sektoriuose, kurie pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktus pagalbos suteikimo metu turi teisę į pagalbą regionams, grynosios paramos intensyvumas neturi būti didesnis kaip pagalbos regionų investicijoms atitinkama riba, nustatyta kiekvienai valstybei narei Komisijos patvirtintame ir pagalbos suteikimo metu taikomame žemėlapyje: todėl turi būti atsižvelgta, *inter alia*, į daugelį sektorių apimančias gaires dėl regioninės pagalbos stambiems investiciniams projektams ([1]).

Mažų ir vidutinių įmonių atveju ir, jeigu žemėlapyje nenurodyta kitaip, šioms įmonėms ši aukščiausia riba didinama:

a) 10 procentinių punktų nuo bendros sumos srityse, kurioms taikomas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktas, jei visas grynosios paramos intensyvumas neviršija 30 %, arba

b) 15 procentinių punktų nuo bendros sumos srityse, kurioms taikomas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktas, jei visas grynosios paramos intensyvumas neviršija 75 %.

Aukštesnė regioninės pagalbos riba taikoma tik tada, jei pagalbos gavėjas finansuoja bent 25 % ir jei užimtumas išlaikomas teisę į pagalbą turinčiame regione.

Jei sukuriamos su Sutarties I priede išvardytų produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba susijusios darbo vietos srityse, kurios pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 ([2]) laikomos mažiau palankias sąlygas turinčiomis sritimis, taikomos šios aukštesnės pagalbos ribos arba, jei tinka, minėto reglamento aukštesnės pagalbos ribos.

4. 2 ir 3 dalyse nustatytos aukščiausios ribos taikomos pagalbos intensyvumui, apskaičiuotam procentu nuo dviejų metų darbo užmokesčio kaštų, susijusių su darbo vietomis, sukurtomis tokiomis sąlygomis:

a) sukurtos darbo vietos turi parodyti, lyginant su 12 paskutiniųjų mėnesių vidurkiu, darbuotojų skaičiaus grynąjį padidėjimą ir atitinkamame vienete, ir įmonėje;

b) sukurtos darbo vietos turi būti išlaikomos bent tris metus, o jei tai yra mažos ar vidutinės įmonės, dvejus metus, ir

c) sukurtose darbo vietose įdarbinti darbuotojai turi būti niekada neturėję darbo arba būti praradę arba prarandantys prieš tai turėtą darbą.

5. Jei pagalba skiriama darbo vietoms kurti pagal planą, kuris pagal šį straipsnį atleidžiamas nuo pranešimo reikalavimo, pagal 5 arba 6 straipsnio sąlygas įdarbinant palankių sąlygų neturintį darbuotoją arba neįgalų darbuotoją gali būti suteikta papildoma pagalba.

5 straipsnis

Palankių sąlygų neturinčių darbuotojų ir neįgalių darbuotojų įdarbinimas

1. Pagalbos planai, skirti bet kuriai įmonei įdarbinti palankių sąlygų neturinčius darbuotojus ir neįgalius darbuotojus, ir pagal tokį planą suteikiama bet kokia pagalba turi atitikti 2 ir 3 dalių sąlygas.

2. Bendrosios pagalbos, susijusios su palankių sąlygų neturinčio darbuotojo arba darbuotojų ir neįgalaus darbuotojo ar darbuotojų įdarbinimu, intensyvumas, apskaičiuotas kaip darbo užmokesčio kaštų per vienerių metų po įdarbinimo laikotarpį procentas, neturi būti didesnis

([1]) OL C 70, 2002 3 19, p. 8.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

▼B

kaip 50 % palankių sąlygų neturintiems darbuotojams ir 60 % neįgaliems darbuotojams.

3. Taikomos tokios sąlygos:

a) jei įdarbinus asmenis atitinkamo vieneto grynasis darbuotojų skaičius nepadidėja, etatai turi būti tapę laisvi dėl savanoriško išėjimo iš darbo, išėjimo į pensiją dėl amžiaus, savanoriško darbo laiko sumažinimo arba teisėto atleidimo dėl netinkamo elgesio, o ne dėl atleidimo iš darbo dėl etatų mažinimo, ir

b) išskyrus teisėtą atleidimą iš darbo dėl netinkamo elgesio, darbuotojas arba darbuotojai turi turėti teisę į pastovų darbą bent 12 mėnesių.

6 straipsnis

Papildomos sąnaudos, susijusios su neįgalių darbuotojų užimtumu

1. Pagalbos planai, skirti įdarbinti neįgalius darbuotojus ir pagal tokį planą suteikiama bet kokia pagalba turi atitikti 2 ir 3 dalių sąlygas.

2. Minėta pagalba kartu su pagal 5 straipsnį suteikta pagalba neturi būti didesnė už lygį, kurio reikia norint kompensuoti produktyvumą, sumažėjusį dėl darbuotojo arba darbuotojų negalios, ir bet kuriuos iš tokių kaštų:

a) patalpų pritaikymo kaštus;

b) įdarbinančių darbuotojų kaštus, susijusius tik su jų laiku, skirtu padėti neįgaliam darbuotojui arba darbuotojams;

c) jiems skirtos įrangos pritaikymo arba įsigijimo kaštus,

kurios yra papildomos išlaidos prie tų, kurias pagalbos gavėjas būtų patyręs įdarbindamas ne neįgalius darbuotojus, per bet kurį laikotarpį, kuriam neįgalus darbuotojas ar darbuotojai faktiškai įdarbinami.

Jei pagalbos gavėjas sukuria darbo vietas neįgaliesiems, pagalba taip pat gali padengti, tačiau negali viršyti atitinkamo vieneto statymo, įrengimo arba išplėtimo kaštų ir bet kokių su neįgalių darbuotojų įdarbinimu susijusių administravimo ir transporto išlaidų.

3. Planai, kurie šiuo straipsniu atleidžiami nuo pranešimo reikalavimo, turi nustatyti, kad pagalba būtų suteikiama su sąlyga, jog pagalbos gavėjas ves įrašus, leidžiančius patikrinti, jog jam suteikta pagalba atitinka šio straipsnio ir 8 straipsnio 4 dalies nuostatas.

7 straipsnis

Pagalbos reikalingumas

1. Šis reglamentas atleidžia nuo reikalavimo taikymo pagal 4 straipsnį teikiamą pagalbą tik tuomet, kai prieš sukuriant atitinkamas darbo vietas:

a) arba pagalbos gavėjas pateikė valstybei narei pareiškimą dėl pagalbos arba

b) valstybė narė yra priėmusi teisines nuostatas, nustatančias teisę į pagalbą pagal objektyvius kriterijus toliau nepaliekant valstybei narei teisės spręsti.

2. Pagalba pagal 4 straipsnį atleidžiama nuo pranešimo reikalavimo taikymo, jei:

a) sukurtos darbo vietos susijusios su investicijų į materialųjį arba nematerialųjį turtą projekto įgyvendinimu ir

b) darbo vietos sukuriamos per tris metus nuo investicijų užbaigimo,

▼B

tik tada, jei 1 dalies a punkte nurodytas pareiškimas pateikiamas arba 1 dalies b punkte nurodytos nuostatos priimamos prieš pradedant įgyvendinti projektą.

8 straipsnis

Pagalbos sujungimas

1. 4, 5 ir 6 straipsniuose nustatyta aukščiausia pagalbos riba taikoma nepriklausomai nuo to, ar parama remiamam užimtumui arba įdarbinimui finansuojama vien tik valstybės lėšomis, ar dalį išlaidų padengia Bendrija.

2. Pagalba pagal planus, kurie šio reglamento 4 straipsniu atleidžiami nuo pranešimo reikalavimo, kiek ji susijusi su tais pačiais darbo užmokesčio kaštais, negali būti sujungiama su jokia kita Sutarties 87 straipsnio 1 dalies prasme teikiama valstybės pagalba arba kitu Bendrijos finansavimu, jei dėl tokio pagalbos sujungimo būtų viršijamas šiame reglamente nustatytas pagalbos intensyvumas.

3. Pagalba pagal planus, kurie šio reglamento 4 straipsniu atleidžiami nuo pranešimo reikalavimo, negali būti sujungiama:

a) su jokia kita Sutarties 87 straipsnio 1 dalies prasme teikiama valstybės pagalba arba kitu Bendrijos finansavimu, kurie susiję su bet kokių investicijų, su kuriomis yra susijusios sukurtos darbo vietos, ir kurios darbo vietų sukūrimo metu nebuvo baigtos arba užbaigtos per trejus metus iki darbo vietų sukūrimo, kaštais arba

b) su jokia pagalba arba finansavimu, kurie susiję su tais pačiais darbo užmokesčio kaštais arba kitomis darbo vietomis, susijusiomis su tomis pačiomis investicijomis,

jei dėl tokio sujungimo pagalbos intensyvumas viršytų nacionalinės regioninės paramos gairėse ir kiekvienai valstybei narei Komisijos patvirtintame žemėlapyje nustatytą atitinkamą aukščiausią ribą arba Reglamente (EB) Nr. 70/2001 nustatytą ribą. Jei atitinkama aukščiausia riba priimta konkrečiu atveju, ypač taikant konkrečiam sektoriui taikytinas valstybės teikiamos pagalbos taisykles arba dideliems investiciniams projektams taikytiną instrumentą, pavyzdžiui daugelį sektorių apimančios gairės dėl regioninės pagalbos stambiems investiciniams projektams, taikant šią straipsnio dalį naudojama juose nustatyta aukščiausia riba.

4. Taikant išlygą 2 ir 3 dalims, pagalba pagal planus, kurie šio reglamento 5 ir 6 straipsniais atleidžiami nuo pranešimo reikalavimo, gali būti sujungiama su kita valstybės pagal sutarties 87 straipsnio 1 dalį teikiama pagalba arba kitu Bendrijos finansavimu, padengiant tas pačias išlaidas, taip pat ir su straipsnio 2 ir 3 dalis atitinkančia pagalba pagal planus, kurie šio reglamento 4 straipsniu atleisti nuo pranešimo reikalavimo taikymo, jei dėl tokio sujungimo bendrosios pagalbos intensyvumas neviršija 100 % darbo užmokesčio kaštų per bet kurį laikotarpį, kuriam įdarbinamas vienas ar keli darbuotojai.

Pirmas papunktis nedaro įtakos pagalbos intensyvumo žemesniems limitams, kurie galėjo būti nustatyti pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos, teikiamos tyrimams ir taikomajai veiklai ([1]).

9 straipsnis

Pagalba, apie kurią reikia iš anksto pranešti Komisijai

1. Konkretiems sektoriams skirti pagalbos planai šiuo reglamentu neatleidžiami nuo pranešimo reikalavimo ir jiems ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.

([1]) OL C 45, 1996 2 17, p. 5.

▼B

2. Šis reglamentas neatleidžia nuo pranešimo reikalavimo pagalbos vienai įmonei arba vienetui, per trejų metų laikotarpį viršijančios 15 milijonų eurų bendrosios pagalbos dydį. Jei tokia pagalba suteikta pagal planą, šiuo reglamentu atleistą nuo pranešimo reikalavimo dėl kitų priežasčių, Komisija įvertina ją remdamasi tik šio reglamento kriterijais.

3. Šis reglamentas neatleidžia valstybės narės nuo jokių įsipareigojimų pranešti apie atskirą pagalbos suteikimą, prisiimtų pagal kitus valstybės teikiamos pagalbos dokumentus, ir ypač nuo įsipareigojimo pranešti arba informuoti Komisiją apie pagalbą įmonei, gaunančiai restruktūrizavimo pagalbą pagal Bendrijos rekomendacijas dėl valstybės teikiamos pagalbos su sunkumais susiduriančioms kompanijoms gelbėti ir restruktūrizuoti, ir įsipareigojimą pranešti apie regioninę pagalbą dideliems investiciniams projektams pagal taikomas daugelį sektorių apimančias gaires.

4. Pagalbos planams, skirtiems skatinti įdarbinti darbuotojų, kurie nėra 2 straipsnio f dalyje apibrėžti kaip palankių sąlygų neturintys darbuotojai, kategorijas, ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas, jei nuo jo neatleidžiama pagal 4 straipsnį. Pranešdamos valstybės narės pateikia Komisijai įvertinti argumentus, įrodančius, kad susiję darbuotojai neturi palankių sąlygų. Šiuo atveju taikomas 5 straipsnis.

5. Pagalbai, skirtai darbo vietoms išlaikyti, t. y., finansiškai paremti ūkio subjektą, kad būtų išlaikyti darbuotojai, kurie priešingu atveju būtų atleisti, ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas. Išskyrus sektoriams galiojančias taisykles, Komisija gali leisti teikti tokią pagalbą tik tada, jei pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktą ji skiriama atitaisyti stichinių nelaimių arba ypatingų įvykių padarytą žalą arba pagal einamajai pagalbai taikomas sąlygas, nurodytas nacionalinės regioninės pagalbos rekomendacijose, regionuose, kuriems dėl sričių, kuriose neįprastai žemas gyvenimo lygis arba labai didelis nedarbas, ekonominės plėtros, gali būti taikoma išlyga pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą.

6. Pagalbai, skirtai pakeisti trumpalaikes arba terminuotas darbo sutartis į neterminuotas darbo sutartis, ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas.

7. Pagalbos planams, skirtiems pasidalinti darbu, teikti paramą dirbantiems tėvams, ir panašioms užimtumo priemonėms, skatinančioms užimtumą, bet nesukeliančioms užimtumo grynojo padidėjimo, palankių sąlygų neturinčių darbuotojų įdarbinimo ar neįgalių darbuotojų įdarbinimo ar užimtumo, ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas, ir Komisija vertina juos pagal 87 straipsnį.

8. Kitoms pagalbos priemonėms, kurių uždaviniai susiję su užimtumu ir darbo rinkomis, tokioms kaip ankstyvą išėjimą į pensiją skatinančioms priemonėms, taip pat toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas, ir Komisija vertina jas pagal 87 straipsnį.

9. Atskiriems pagalbos užimtumui atvejams, teikiamiems ne pagal planą, ir toliau taikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas pranešimo reikalavimas. Komisija įvertina tokią pagalbą pagal šį reglamentą ir leidžia ją teikti tik tada, jei ji atitinka konkrečiai taikomas taisykles, nustatytas pagalbos gavėjo veiklos sektoriui, ir jei gali būti įrodyta, kad pagalbos įtaka užimtumui yra didesnė už įtaką konkurencijai susijusioje rinkoje.

▼B

10 straipsnis

Skaidrumas ir stebėjimas

1. Įgyvendinusios pagalbos planą, kuris šiuo reglamentu atleistas nuo pranešimo reikalavimo, valstybės narės per 20 darbo dienų I priede nustatyta forma pateikia Komisijai paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* tokios pagalbos informacijos santrauką. Informacija pateikiama kompiuterizuotai.

2. Valstybės narės išsamiai registruoja pagalbos planus, kurie šiuo reglamentu atleisti nuo pranešimo reikalavimo, ir pagal šiuos planus atskirai suteiktą pagalbą. Šiuose įrašuose pateikiama visa informacija, būtina nustatyti, ar įvykdytos šiame reglamente nustatytos pranešimo reikalavimo netaikymo sąlygos, o taip pat informacija dėl bendrovės, kurios teisė į pagalbą priklauso nuo jos mažos ar vidutinės įmonės statuso, statuso. Valstybės narės laiko pagalbos sistemos įrašus 10 metų nuo pagal sistemą suteiktos paskutinės atskiros pagalbos suteikimo dienos. Komisijai paprašius atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per prašyme nustatytą ilgesnį laikotarpį pateikia jai visą informaciją, būtiną įvertinti, ar laikytasi šio reglamento sąlygų.

3. II priede nustatyta forma valstybės narės kompiuterizuotai sudaro šio reglamento taikymo ataskaitą už kiekvienus visus kalendorinius metus arba jų dalį, kuriai taikomas šis reglamentas. Valstybės narės pateikia Komisijai tokią ataskaitą ne vėliau kaip per tris mėnesius po laikotarpio, kuriam taikoma ši ataskaita, pabaigos.

11 straipsnis

Įsigaliojimas, galiojimo laikotarpis ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

▼M1

Jis taikomas iki 2008 m. birželio 30 d.

▼B

2. Pranešimai, likę neišspręsti šio reglamento įsigaliojimo metu, vertinami pagal jo nuostatas.

Iki šio reglamento įsigaliojimo dienos įgyvendinti pagalbos planai ir pagal tokius planus suteikta pagalba, kuri nėra Komisijos patvirtinta ir pažeidžia Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytą įsipareigojimą, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir pagal šį reglamentą atleidžiama nuo pranešimo reikalavimo, jei ji atitinka 3 straipsnio 1 dalies a punkte ir 3 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Visą šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertina pagal atitinkamas gaires, rekomendacijas, komunikatus ir pranešimus.

3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikotarpiui, šiuo reglamentu nuo pranešimo atleistiems pagalbos planams pranešimo reikalavimas dar netaikomas šešių mėnesių suderinimo laikotarpį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse

▼B

I PRIEDAS

Valstybių narių pranešama informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal 2002 m. gruodžio 12 d. Reglamentą (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui

(pateikiama kompiuterizuota, elektroniniu paštu, adresu stateaidgreffe@cec.eu.int)

Pagalbos Nr.:

Paaiškinamoji pastaba. Šį numerį įrašo COMP generalinis direktoratas.

Valstybė narė:

Regionas:

Paaiškinamoji pastaba: jei pagalbą teikia centrinės valdžios institucijos padalinys, nurodyti regiono pavadinimą.

Pagalbos plano pavadinimas:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti pagalbos plano pavadinimą.

Teisinis pagrindas:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti tikslią pagalbai taikomą nacionalinės teisės nuorodą ir leidinio nuorodą.

Sistemai planuojamos metinės išlaidos:

Paaiškinamosios pastabos: sumos turi būti nurodytos eurais arba, jei tinka, nacionaline valiuta. Nurodyti biudžeto asignavimo ar asignavimų bendrą metinę sumą arba numatomą mokesčių nuostolį per metus visiems sistemos pagalbos instrumentams.

Jei taikomos garantijos, nurodyti su garantija suteiktų paskolų (didžiausią) sumą.

Maksimalus pagalbos intensyvumas pagal:

— 4 straipsnį: darbo vietoms kurti:

— 5 straipsnį: palankių sąlygų neturintiems darbuotojams ir neįgaliems darbuotojams įdarbinti:

— 6 straipsnis: neįgalių darbuotojų užimtumo papildomoms išlaidoms:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti maksimalų pagalbos intensyvumą, atskiriant pagalbą, teikiamą pagal reglamento 4, 5 ir 6 straipsnius.

Įgyvendinimo data:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti datą, nuo kurios pagal planą pagalba gali būti teikiama.

Plano trukmė:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti datą (metus ir mėnesį), iki kurios pagal planą pagalba gali būti teikiama.

Pagalbos tikslas:

— 4 straipsnis: darbo vietų kūrimas;

— 5 straipsnis: palankių sąlygų neturinčių darbuotojų ir neįgalių darbuotojų įdarbinimas;

— 6 straipsnis: neįgalių darbuotojų užimtumas;

Paaiškinamoji pastaba: iš trijų galimų turėtų būti nurodytas svarbiausias priemonės uždavinys ar uždaviniai. Taip pat paliekama vietos galimybei nurodyti siekiamus kitus (antrinius) tikslus.

▼B

Susijęs ekonomikos sektorius ar sektoriai:

— visi Bendrijos sektoriai ([1])

— visa gamyba ([1])

— visos paslaugos ([1])

— kita (nurodyti) ([1])

Paaiškinamoji pastaba: pasirinkti iš sąrašo, jei tinka. Konkretiems sektoriams taikomiems pagalbos planams netaikomas šiame reglamente nustatytas atleidimas nuo pranešimo reikalavimo.

Pagalbą suteikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Paaiškinamoji pastaba: nurodyti telefono numerį ir, jei įmanoma, elektroninio pašto adresą.

Kita informacija:

Paaiškinamosios pastabos: jei planas kofinansuojamas Bendrijos lėšomis, prašome pridėti tokį sakinį:

„Pagalbos sistema kofinansuojama pagal [nuoroda].“

Jei plano įgyvendinimas trunka ilgiau, nei galioja šis reglamentas, prašome pridėti tokį sakinį:

„Pranešimo reikalavimo netaikymą nustatantis reglamentas baigia galioti 2006 m. gruodžio 31 d., po kurio seka šešių mėnesių pereinamasis laikotarpis.“

([1]) Išskyrus laivų statybos sektorių ir kitus sektorius, kuriems taikomos specialios taisyklės, nurodytos valstybės pagalbą šiame sektoriuje reglamentuojančiuose reglamentuose ir direktyvose.

▼B

II PRIEDAS

Komisijai pateikiamos periodinės ataskaitos forma

Pagalbos planų, atleistų nuo pranešimo pagal grupinio atleidimo reglamentą, priimtą pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, kasmetinių ataskaitų forma

Reikalaujama, kad, įgyvendindamos grupinio atleidimo reglamentuose, priimtuose pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98, nustatytus įsipareigojimus pateikti ataskaitą, valstybės narės naudotų toliau pateikiamą formą.

Ataskaitos turėtų būti pateikiamos kompiuterizuota forma adresu:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Informacija, kurią reikia pateikti apie visus pagalbos planus, atleistus nuo pranešimo pagal grupinio atleidimo reglamentus, priimtus pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį

1. Pagalbos sistemos numeris ir pavadinimas

2. Taikomas nuo pranešimo atleidžiantis Komisijos reglamentas

3. Išlaidos

   Už kiekvieną plano pagalbos instrumentą (pvz., subsidiją, lengvatines paskolas ir kt.) reikia pateikti atskirus skaičius. Skaičiai turi būti išreikšti eurais arba, jei tinka, nacionaline valiuta. Jei yra mokesčių išlaidų, turi būti pranešta apie kasmetinius mokesčių nuostolius. Jei tikslių skaičių nėra, tokias lėšas galima numatyti.

   Šie išlaidų skaičiai turi būti pateikti taip:

   Už nagrinėjamus metus atskirai nurodyti kiekvienam plano pagalbos instrumentui (pvz., subsidijai, lengvatinei paskolai, garantijai ir kt.):

3.1. Naujais sprendimais teikti pagalbą paskirtų sumų (numatomos) mokesčių išlaidos arba kitos prarastos pajamos, duomenys apie garantijas ir t. t. Jei tai yra garantijų planai, turėtų būti pateikta suteiktų naujų garantijų bendra suma.

3.2. Naujai skiriamų ir šiuo metu taikomų faktinių pagalbos sumų (numatomos) mokesčių išlaidos arba kitos prarastos pajamos, duomenys apie garantijas ir t. t. Jei tai yra garantijų planai, turėtų būti pateikiama tokia informacija: bendra suteiktų garantijų suma, papildomos pajamos, susigrąžintos sumos, išmokėtas žalos atlyginimas, plano veikimo rezultatas nagrinėjamais metais.

3.3. Naujų sprendimų teikti pagalbą skaičius.

3.4. Pagal naujus sprendimus teikti pagalbą (kai tinkama) numatomų sukurti darbo vietų arba numatomų įdarbinti ar užimti palankių sąlygų neturinčių darbuotojų ar neįgalių darbuotojų bendrą skaičių. Pagalba, skirta įdarbinti palankių sąlygų neturinčius darbuotojus, turėtų būti suskirstyta pagal 2 straipsnio f punkte nurodytas kategorijas.

3.5.

3.6. punkte nurodytų sumų regioninį suskirstymą arba pagal NUTS [1] II ir žemesniuose lygiuose klasifikuojamus regionus arba pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkto regionus, 87 straipsnio 3 dalies c punkto regionus ir regionus, kuriems neteikiama pagalba.

3.7. 3.1 punkte nurodytų sumų sektorinį suskirstymą pagal pagalbos gavėjų veiklos sektorius (jei įtraukiami keli sektoriai, nurodyti sumą kiekvienam iš jų):

   — anglių kasyba

   — gamyba, iš jos:

      — plieno

      — laivų statyba

      — sintetinių pluoštų

[1] NUTS yra Europos bendrijos teritorinių vienetų nomenklatūra statistiniams tikslams.

▼B

— motorinių transporto priemonių

— kita gamyba

— paslaugos, iš jų:

— transporto paslaugos

— finansinės paslaugos

— kitos paslaugos

— kiti sektoriai (prašome nurodyti)

4. Kita informacija ir pastabos